

CENA 50 MK.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za 1 wiersz non. lub jego miejsce na str. 1,2,3. m. 250., w tekście m. 200. Nekrologi 250 mk. zwyczajnie 120 mk.

Adres Redakcji i Administracji
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9—12 i od 2—6 po poł.

PRENUMERATA WYNOSI:

w Kaliszu miesięcznie 800 Mk.

Na prowincji z przesyłką

pocztową 1000 Mk.

Zagranicą 2000 Mk.

Cena pojed. egzemplarza 40 Mk.

№ 211 (7250).

Niedziela dnia 17 Września 1922 r.

Rok XXX

„GAZA”

Dla młodzieży dozwolone.

Początek codziennie:

1-szy seans o godz. 6.45, ostatni 9.15 w Sobotę i Nie-

dziele 1-szy seans o g. 4.30,

ostatni 9.15.

!!! Szczyt techniki kinematograficznej
Wielki film amerykański

!!! Od środy, dnia 13 do wtorku dnia 19 września r. b.

Herkules czarnych gór

Wielki sensacyjno - sportowy
dramat w 6-ciu akt.

W roli głównej niezapomniany, najsilniejszy człowiek na świecie

ELMO LINCOLN

odtwórca „TARZANA” w roli

„Tarzan wśród małp”

Francuskie traktory marki „Agro”

posiadamy na składzie w Warszawie.

Uprasza się osoby, interesujące się mechaniczną orką o zgłoszenie się do firmy „PROSNA”
Kalisz, Ogrodowska dom własny, dla otrzymania wyczerpujących wyjaśnień i omówień terminu urządzenia prób w jednym z majątków pod Kaliszem. 2600

Dr. P. KLINGER

SPECJALISTA

chorób wenerycznych i skórnych
(analizy krwi na syfilis) 1402przyjmuje codziennie: od 9—10 i od 4—7,
w niedziele i święta od 11—1 Towarowa 3, I p.

Lekarz D-ta

HENRYK SOLNIK

choroby jamy ustnej i zębów.

Przyjmuje codz. od 9—1 i od 4—7 po południu
Towarowa 3 m. 17. 2605:: KONCESJONOWANE ::
BIURO POŚREDNICTWA

B-cia Stefańscy

Kalisz, Wrocławska 45, róg Kościuszkowskiej

poleca na sprzedaż:

domy z ogrodami od 2-eh milionów gospodarstwa, majątki ziemskie, interesy handlowe, oraz poszukiwanie nowych do kupna. 2445

NOWO OTWORZONA

Ukraińska Pracownia Malarstwa

w Szczypiornie, obóz № 5,

przyjmuje zamówienia na portrety z natury, fotografii oraz wszelkie inne zamówienia w zakresie malarstwa artystycznego wchodzące. Tamże przyjmuje się zamówienia na malowanie kościołów oraz prywatnych mieszkań. 12568

Doktor

S. Wałchowiczowa

Al. Józefiny № 13, front, II piętro

Choroby wewnętrzne i dziecięce

ANALIZY

moczu, kału, płwocin, soku żołądkowego i krwi (na syfilis i inne.)

Przyjmuje od 9—11 i od 4—6 po poł. 2478

Telegramy.

Naczelnik Państwa w Rumunii

SINAJA. Wielką wstęgę orderu Gwiazdy Rumuńskiej otrzymali minister Narutowicz, szef protokołu Przeździecki, poseł Skrzyński Komandorem tego orderu został min. pełnomocny Targowski i por. Gwiżdż. Order Korony Karola otrzymali Ładoś, Jurjewicz, Jul. Tarnowski. Niższe ordery otrzymali August Baczewski, Czajkowski Adam Tarnowski, Federowicz.

Naczelnikowi w obecności dwunastu oficerów król Ferdinand przypinał wszystkie trzy klasy orderu Michała Walecznego, najwyższego orderu Rumunii, którego nie ma dotychczas szef żadnego państwa. Order może być przyznany tylko za najwyższe zasługi położone z osobistą walecznością na polu chwały. Uroczystość przeplatana była trzykrotnymi przemówieniami króla sławiącymi zasługi Józefa Piłsudskiego.

Następnie król Ferdinand wręczył Naczelnikowi Wielką Wstęgę orderu Karola.

Rumuńskie koła polityczne zapewniają, iż Naczelnik uczynił wielkie wrażenie na królu i w wyższych sferach wojskowych. Popularność Naczelnika w prasie i wśród publiczności ogromna. Dzienniki wypełnione wszystkim, co się odnosi do osoby Piłsudskiego. Na wystawach sklepów

wystawione portrety Piłsudskiego. O popularności Naczelnika świadczy, że w handlu pojawiły się papierosy i zapalniczki reklamowane nazwiskiem Piłsudskiego.

Minister Narutowicz złożył imieniem rządu polskiego wieniec z żywych kwiatów na grobie przyjaciela Polski i twórcy zbliżenia polsko-rumuńskiego Take Jonescu. W kołach politycznych toczą się żywe rozmowy na temat skutków zjazdu w Sinaję. Utrzymuje się tu przekonanie, że Mała Ententa według koncepcji Benesa doznała silnego osłabienia i zachwiania, że natomiast zbliżenie polsko-rumuńskie nabiera charakteru doniosłego w następstwach sojuszu.

Smyrna pali się

WIEN. „N. Fr. Presse” donosi z Rzymu Depesze iskrowe włoskich okrętów wojennych, stojących w porcie smyrneńskim, donoszą, że pożar miasta przybrał olbrzymie rozmiary. Wobec wielkiej nędzy wśród mieszkańców, rząd włoski wysłał natychmiast z Neapolu parowce ze środkami żywności i z lekarstwami. Według „Giornale d'Italia” pożar spowodowały wojska kemalistów z zemsty, za Atium Kara Hissari. Wiatr południowy sprzyja pożarowi, który dotychczas nie został ugaszony. Okrety, znajdujące się w porcie musiały się oddalić od brzegów, albowiem groziło niebezpieczeństwo przeniesienia się pożaru.

Grecy opuszczają Konstantynopol

KONSTANTYNOPOL. W dniu wczorajszym opuściła Konstantynopol grecka misja wojskowa z wyjątkiem jednego oficera, który pozostanie tam nadal.

Podróż Cziczierina do Ameryki

BERLIN. Cziczierin bawiący obecnie w Berlinie miał zażądać w konsulacie Stanów Zjednoczonych wizy do Ameryki. Ma się on udać w tę podróż celem nawiązania układów z amerykańskimi finansistami, celem pozyskania kredytów dla Rosji.

Całe Bałkany w ogniu

BERLIN. Do dzienników tutejszych donoszą z Londynu: Wiadomości z Bałkanów wywołują w angielskich kołach politycznych poważny niepokój. Prasa angielska, jak donoszą z Londynu, ogłasza niepokojące pogłoski, z których wynika, iż na Bałkanach grozi wybuch nowej wojny. Turcji w Tracji organizują ruch antychrześcijański. W państwach, sąsiadujących z Grecją i Turcją, panuje silne wzburzenie. Pomoc dyktando oddziałami powstańcami, a wojskami greckimi doszło do starć. „Central News” donosi z Aten, że rządy w Belgradzie i Bukareszcie, które obawiają się sojuszu bułgarsko-tureckiego, oświadczyły, iż staną po stronie Grecji, o ile miałoby dojść do konfliktu. Według tych samych doniesień, Jugosławia mobilizuje

ikoncentruje już swoje wojska w okolicach U-skub. Wystąpienie marszałka Frencha do Konstantynopola komentują w Londynie w ten sposób, że rząd angielski obawia się rzeczywistie nowej wojny bałkańskiej. Zdaniem kół politycznych, położenie jest tak krytyczne, jak w sierpniu roku 1914. Rząd angielski w każdym razie sprzeciwi się zajęciu Konstantynopola i Tracji przez kema listów.

Budżet państwa musi być zmodyfikowany

WARSZAWA. W min. skarbu odbyła się pod przewodnictwem min. Jastrzębskiego konferencja, w której uczestniczyli wszyscy dyrektorowie departamentów. Omawiano sprawy, które mają być przedstawione Sejmowi na ostatniej jego sesji. Wobec wzrostu drożyzny projekt budżetu państwa musi ulegć modyfikacjom. Sejmowi przedłożony będzie szereg zarządzeń natury finansowej, mających na celu powiększenie prelimitowanych dochodów.

Na sesji sejmowej minister skarbu wystąpi z obszernym ekspozé, w którym omawiać będzie środki, dające do naprawy stosunków gospodarczych, w szczególności zarządzenia, mające na celu powstrzymanie wzrostu drożyzny.

Król Konstantyn nie abdykuje

PARYŻ. „Chicago Tribune” donosi z Genewy że grecki minister spraw zagranicznych Streit, oświadczył, iż król Konstantyn nie zgłosi abdykacji, z powodu wypadków w Azji Mniejszej. Narod grecki rozumie, że Venizelos był tym, który zmusił rząd grecki do rozpoczęcia kroków wojennych w Turcję. „Chicago Tribune” donosi dalej, że Venizelos ma przybyć w najbliższych dniach do Paryża na konferencję z Poincaré, poczem uda się do Londynu, gdzie ma konferować z Lloydem Georgem.

Poincaré padnie? - Zastąpi go Loucheur?

PARYŻ. W szerszych sferach zdają się poważnie liczyć z tem, że nowa sesja parlamentu może przynieść zmianę gabinetu. Jako następcę Poincarégo wymieniają Loucheura, którego popiera sfera finansowa. Głównym jego współpracownikiem miałby być Barthou. (Depesza ta jakkolwiek pochodzi z Paryża, zdaje się być jednak inspirowana przez Niemcy. Loucheur bowiem był wraz ze zamordowanym Rathenauem twórcą umowy wiesbadenkiej).

110 francuskich ofiar niemieckich gwałtów na Górnym Śląsku

PARYŻ. Min. wojny w liście do jednego z deputowanych podaje, że od czasu rozejmu zabito w 26 żołnierzy francuskich i jednego oficera, majora Montalegrot (na G. Śląsku), a 83 żołnierzy zostało ciężko rannych.

Badanie strefy neutralnej

WARSZAWA. Delegaci Ligi Narodów do delimitacji pasa neutralnego polsko-łotewskiego pp. Saura, dr. Laszcz wyjeżdżają z końcem tygodnia do Wilna, dla obejrzenia strefy neutralnej.

Nota rządu belgijskiego do Niemiec

BERLIN. Rząd belgijski przedłożył wczoraj po południu niemieckiemu pełnomocnikowi w Brukseli notę, podpisaną przez ministra spraw zagranicznych Jaspari treści następującej:

Odnosnie do decyzji odszkodowań z dn. 31 sierpnia, rząd niemiecki miał na pokrycie rat, płatnych dn. 13 czerwca i 15 września wręczyć rządowi belgijskiemu niemieckie bony skarbowe, zabezpieczone pewną gwarancją, na mocy porozumienia belgijsko-niemieckiego, które jednak nie nastąpiło.

W razie nie dojścia do porozumienia, bony te miały być zagwarantowane złotem, złożonem w jednym z banków naznaczonych przez rząd belgijski. Rokowania prowadzone pomiędzy delegatami rządu niemieckiego i belgijskiego nie dały żadnych wyników, wobec tego rząd belgijski uprasza rząd niemiecki o natychmiastowe przekazanie dwóch niemieckich bonów skarbowych płatnych w złocie w wysokości 150 mil. mk. na rachunek rat, przypadających dnia 15 sierpnia i 15 września. 100 milionów mk. złotych należy jako gwarancję złożyć w belgijskim Banku Narodowym.

Górnośląska tragedia

Kurjer Lwowski pisze.

W ostatnich dniach prasa coraz bardziej zapełnia się niepokojącymi wiadomościami z G. Śląska, co oczywiście idzie na rękę Niemcom, którzy chcą pokazać Europie, że G. Śląsk dopóty się nie uspokoi, dopóki tam nie wejdą Niemcy z powrotem.

Zaaranżowany przez Orgeschowców t. zw. plebiscyt był komedią, obliczoną na naiwną część opinii europejskiej. Niemcy chcieli pokazać, do jakiego stopnia zarządzony przez koalicję był „nienaturalny” i jak dalece Górnoślązacy są przywiązani do pruskiej ojczyzny. Centrowiec ks. Ulitzka, który tak zaciekle walczył w obronie autonomii w chwili głosowania zupełnie się ułotnił i zostawił pole Orgeschowcom. To też Orgeschowcy hulali, co się zowie. Żandarmi chodzili od domu do domu i zmuszali ludność do głosowania. Całe wsie napastowano i grożono odwetem każdemu, kto się od głosowanie wstrzyma. W Pyskowicach rozlepiono kartki następującej treści: „Wer nicht wählt, der wird erkant”.

W powiecie strzeleckim, który głosował w większości za Polską, wymuszono 24.000 głosów. Szereg śmielszych Polaków przypłaciło ów „plebiscyt” życiem.

„Pomyślny” wynik tego głosowania rozwiązuje żywiołom hakatystycznym w Prusach ręce. Konstytucja weimarska zapewnia wprowadzić mniejszością narodową pewne swobody ale ustrój pruski zupełnie się z żadną konstytucją nie liczy. To, czego doświadczyła nasza ludność na Mazurach, to samo czeka i ludność polską w niemieckiej części G. Śląska. Nad wytopieniem resztek polskości czuwać będą liczne organizacje hakatystyczne, które w każdym nauczycielu ludowym i wśród wielu księży posiadają doskonałych szpiegów. Jak się zaś Niemcy mścić umieją, wystarczy przytoczyć fakt, że kobiety, które przyjmowały u siebie oficerów i żołnierzy aljanckich w czasie plebiscytu, zostały wymienione na czarnej liście. Niektóre z nich zdolano zwabić na policję i tam wypalono im na twarzy I. K. (Italienische Kommission). Prusacy barbażyńcami pozostali nadal.

To też słusznie domaga się ludność górnośląska, by rząd nasz zbadał całą komedię plebiscytową i postarał się o odpowiednią opiekę tak na terenie międzynarodowym, jakoteż i przez wywarcie odpowiedniego nacisku na rząd berliński.

Lecz i po naszej stronie nie ma Górnoślazak spokoju. Pogrom żydowski w Katowicach przed przyjazdem Naczelnika Państwa, oraz ostatnia krwawa demonstracja robotników, należy przypisać w połowie agitacji hakatystycznej—komunistycznej, a w połowie władzom warszawskim i endecjo—chadecji. Że Niemcy nas sobotują, że orgeschowcy po naszej stronie chodzą po wsiach polskich i śpiewają „Deutschland ueber alles”, temu oczywiście nikt się dziwić nie będzie. Natomiast niezmiernie się zdziwi, gdy się dowie z „Berl. Tagbl.”, że rząd polski dopuścił by w przeciągu 2 miesięcy w Katowicach załóżono 83 banków.

Cała zgraja pejsatych, brudnych i gotowych paskarzy zalała Katowice, utworzono w jednej chwili niewidzialną tam czarną gildję, jednym słowem wszelkie powojenne plugastwo, jakie widzimy w każdym mieście polskim, wprowadzono w tryumfie do Katowic. Wraz z paskarstwem wkroczyła cała gangrena moralna, płynąca z Warszawy, i zdumionym Górnoślazakom przyszła mimowoli na myśl ówa sławna zapowiedź niemiecka: „Wenn die Kongresspolen und die Ostjuden kommen, wird alles caputt”. Trzeba znać uczciwość ludu górnośląskiego, ażeby to oburzenie zrozumieć.

Lecz ostatecznie początkowy chaos można sobie wytłumaczyć tem, że odrazu niczego ztworzyć nie można. Ale czemu wytłumaczyć roszkoshne praktyki Korfantego? Człowiek ten z dobraną sobie kliką pojawił się na G. Śląsku i rozgoryczenie wykorzystał w tym celu, ażeby znanym endeckim sposobem zożydzić władzę polską. Sobotnia demonstracja robotników — to owoc pracy Korfantego.

Orgje paskarskie na G. Śląsku, w których jako współnik wielkiej firmy węglowej sam bierze pośredni udział, idą dzięki bezsilności władz centralnych i znanego warszawskiego bałaganu na podważanie autorytetu Polski.

Zbyt może to przykre dla każdego uczciwego Polaka i patrioty, ale lepiej znać prawdę i złemu zapobiedz, aniżeli przeżyć rozczerowanie. Kto nie wierzy, niech się przejedzie przez obie części G. Śląska i niech porówna dziś te kraje. Zaiste wstyd pali po twarzy: Niemcy tryumfują i śmieją się w oczy naszym rodakom. A nasi urzędnicy siedzą w licznych pokojach w Katowicach i urzędują. Niegdyś czyste miasto zamieniono w śmietnisko, pociągi się spóźniają, wagonów brak (w Niemczech jeszcze można dostać wagon bez łapówki), żywność jedzie za granicę, drożyzna rośnie, agitacja przeciw państwu hula, jednem słowem wrogowie mają jak najszerze pole do krytykowania naszej gospodarki.

A przecież w imię honoru państwa i narodu złe naprawić trzeba. Może się znaleźć jeszcze silna a uczciwa ręka, która zmyje hańbę katowicką.

Wycieczki w okolice Sopot

koleją, parostatkami i aeroplanem.

Ciąg dalszy

Do najprzyjemniejszych bodaj rozrywek bezsprzecznie zaliczyć muszę wycieczki w okolice Sopot, które są doprawdy przepiękne i godne widzenia.

Byłem tam zbyt krótko, bym mógł wszystko zwiedzić, ale i to co widziałem należy będzie do najmielszych wspomnień tegorocznych wyjazdów moich.

A więc przedewszystkiem wycieczka do Oliwy. Wybrałem się tam w niedzielę, gdyż tylko w dniu tym usłyszeć można w starożytnym klasztorze oliwskim wspaniały koncert na cudownych wprost organach. O organach tych, zbudowanych przez mnichów tegoż klasztoru jeszcze w w. 16 wspomina nawet historia muzyki, a cuda jakie są tam do obejrzenia, zająć mogą dzień cały.

Co tylko jest lepszego w Sopocie z prawdziwego „przedwojennego towarzystwa”: bez względu na narodowość, bywa stałe na tych słynnych koncertach organowych.

Nazwa miejscowości Oliwa, pochodzi, jak nas informuje nasz cicerone, od drzewa oliwkowego, które rosło w klasztorze przed kilkuset laty. Obecnie pozostało powiem... tylko miejsce ogrodu i wspomnienia w archiwach klasztornych.

Cały szereg imponujących ołtarzy, rzeźbionych w czarnym białym marmurze, w drzewie i kamieniu, przykuwa oko widza, który z niekłamną rozkoszą podziwia misterną robotę wygasyłych pokoleń.

Stary i Nowy Testament znalazł tu swego piewę poetę, który długim swym opowiada nam dzieje świata już dawno minionie, a tak jeszcze świeże.

Oglądamy przed głównym ołtarzem wspaniałe obrazy, (oryginały) przedstawiające królów panów polskich, którzy przyczynili się do fund. tego klasztoru. Stefan Batory, Władysław Łokietek i cała masa historycznych polskich imion uderza o uszy dziwnem, a niepojętym, wydaje się fakt, że to wszystko jeszcze tak niedawno należało do Niemców.

Następnie przechodzimy do sali jadalnej mnichów, gdzie przed wiekami spożywali oni dary Boga.

Kilkadziesiąt portretów doskonałe zakonserwowanych, aczkolwiek nie na płótnie, a wprost na ścianie wymalowanych, zdobi ściany.

Portrety te — to podobizny braci, którzy w poście, modlitwie i pracy, żywot tu swój spędzili.

Nie brak i między nimi nazwisk polskich, których naliczyłem kilkanaście.

Wreszcie pokazują nam mały pokój, gdzie został zawarty pokój po wojnie polsko-szwedzkiej i stół masywny na którym pokój ten podpisano.

Po tych oględzinach, które, niestety, trwały zbyt krótko, Maestro uzasadnia gości, osobiście zbiera od każdego po 10 mk. niemieckich i rozpoczyna koncert na organach. Organy te są tak imponujące wielkie, a siła i potęga tonów jakie wydają sprawiają tak oszalamiające wrażenie, że nie podejmuje się nawet w przybliżeniu opisać to, com przeżył.

Zadane pióro nie wstanie jest oddać, ani opisać tak potężnego wrażenia; trzeba to samemu przeżyć, by ocenić i zrozumieć.

Po kilku dniach chcąc zbliżyć się do przyrody bezpośrednio zetknąć się z Matką-naturą w całej jej krasie, urządzamy wycieczkę morzem na polski dziś półwysp Hel.

Wyjeżdżamy z Sopot o 11 przed południem nowiuteńkim polskim parostatkim. Jest to ulubiona przez publiczność „Monika” (ulubiona bo podobno mniej kołysze od niemieckich parostatków).

Przy wsiadaniu władze niemieckie oglądają nasze dokumenty; jest to co prawda cząsta formalność, ale zbyteczna. Wreszcie ruszamy. Mamy przed sobą 23 km drogi morskiej. Nowy statek o potężnych machinach energicznie przebiega błękitne fale Bałtyku, lecz pogoda, niestety, nie sprzyjała, podnosi się silny wicher i zaczyna się nie mile kołysanie. Po półgodzinnym bujaniu znaczna część pasażerów—nowicjuszy zaczyna omieniać marszrutę po drodze na Hel, przymusowo wstępując do... Rygi. Morze jest bardzo niepokojne. Ogromne balwany starają się dosięgnąć pokładu, białą pianą obryzgując podróżnych. Całe chmury mew—prześlicznych ptaków morskich (w rodzaju naszych czajek, tylko znacznie większych) asystują nam w naszej podróży aż do Helu.

Niektórzy z pasażerów rzucają im kawałki chleba do morza, a one z zadziwiającą zręcznością wyławiają te kawałki z wody. Próbowaliśmy je oszukać, rzucając do wody kulki z papieru, ale śladna z mew nie raczyła nawet spojrzeć na nie.

Po 1½ godzinnej podróży, jesteśmy nareszcie w Helu.

Zaraz po wylądowaniu przeglądają papiery nasze już polskie władze. Widok swojskiego policjanta robi tu miłe wrażenie, nie brakuje urzędnika celnego, a nuż coś się trafi!

Półwysp Hel—to cicha osada rybacka, składająca się z kilkuset białych domków o czarnych belkowaniach i kilku budynków rządowych.

W czystych tych domkach mieszkają rybacy tutejsi, którzy z ciekawością oglądają przyjezdnych, ale nie przez okna, a przez górne połowe drzwi, które się otwierają do połowy; przez te dziwne kwadratowe otwory wyglądają zewsząd twarze starych „wilków morskich”, którzy na pół ryb już nie jeżdżą. Wokoło domów pełno rozwieszonych sieci; wszędzie sprzedają ryby morskie, flandry, szproty itd.

Jest tu kurhaus pozostały po Niemcach i latarnia morska za zwiedzenie której trzeba płacić 500 marek polskich. Na Helu płaci się za wszystko markami polskimi, chociaż nie brak w obiegu imarek niemieckich.

Obiad zjadamy w oberży pod „Lwią paszczą”. Na zakąskę węgorski wędzony kieliszek „złotej wody”, potem zupa węgorska, a zamiast mięsa móż węgorski gotowany po polsku jak opiewa karta.

Jednym słowem obiad wybitnie morski od którego łatwo nabawić się morskiej choroby, na co widocznie czekają odprowadzające nas z powrotem mewy.

Oprócz Helu zwiedziłem jeszcze Gdańsk i port gdański, gdzie oglądałem wspaniały statek szkolny „Lwów” i budujący się największy parostatek pasażerski „Columbus”, mający 260 mtr. długości.

Do najciekawszych jednak rozrywek zaliczyć muszę lot określony aeroplanem Gdańsk—Sopot—Gdańsk. Lot ten trwa tylko 20 minut, ale emocje tak silne, zwłaszcza dla tego kłopotu o raz pierwszy oderwał się od ziemi, że nie łatwo o nim zapominać.

Towarzyszka mej podróży napowietrznej była pani F. również kaliszanka.

Z Gdańska pojechaliśmy tramwajem na lot nisko-Langfuhr. Tutaj, załatwiwszy uprzednio dość przykre formalności, między innymi naprzki. takiej jak podpisanie deklaracji, że w razie śmierci naszej nikt z rodziny nie ma prawa pretendować na odszkodowanie, gdyż lecimy chcemy na własne żądanie i ryzyko, kosztą pochowania ponosi równie rodzina. Położyliśmy pomimo to swe podpisy, zapłaciliśmy 3000 mk. niem. poczem zapisano nasze nazwiska i adresy i poproszono poczekać pół godziny potrzebnych do niezbędnych przygotowań.

Wkrótce przed hangar wytożono aeroplan, pilot nasz jeszcze dokładnie obejrzał maszynę, po-

czem poprosił nas zająć swe miejsca.

Mówiliśmy ze sobą bardzo mało całkowicie po grażeni we własne myśli. Strachu żadnego nie odczuwałem, tylko cichą jakąś rezygnację.

Z furją zawarczała śmigła kiedy zajęliśmy miejsca w wygodnych miękkich fotelach, przywiązując się do nich specjalnymi pasami.

Po chwili robotnicy puścili skrzydła i ptak nasz stałowy w dużych podskokach zaczął biec po lotnisku; po kilkunastu sekundach przestaliśmy odczuwać wstrząśnienia i zauważyliśmy, że ziemia szybko się z pod nas usuwa, zawisliśmy w powietrzu. Dziwne, nadziemskie uczucie ogranicza całą moją istotę. I oto szczegół charakterystyczny: w chwili tej powiedziałem do swej towarzyszki podróży: „no lecimy! z Bogiem!” Później dopiero uświadomiłem sobie, że w chwili rozpoczęcia lotu zwróciłem się myślą i słowem do Boga, jakoby pod jego oddając się opiekę. Było to dla mnie wprost niezrozumiałe, gdyż zawsze uważałem siebie za wypróbowanego ateusza, który nawet podczas śmiertelnej swej choroby (tyfus plamisty) ani razu w gorączce nawet Boga nie wspomniął, a tutaj bezwiednie imię Jego wyszeptalem.

Nie był to wszelako strach. O, nie! Była to tylko potrzeba wiary, która kryje się w głębi każdego żyjącego jestestwa. A towarzyszka moja przy rozstaniu się z ziemskim padłem spojrzała na mnie i powiedziała: „Oby dzieci nasze ujrzały nas jeszcze!” Po tych słowach zrozumiałem odrazu co się w duszy tej odważnej kobiety dzieć musi i poczułem straszne wyrzuty sumienia, gdyż inicjatywa tej podróży do mnie należała. Lecz trudno; stało się. Lecimy już kilkaset metrów ponad ziemią z szybkością 100 km. na godzinę.

Wyglądam oknem—panorama wspaniała: pod nami drogi, wijące się jak wstęgi białe w różnych kierunkach, a drzewa po bokach okalają je niby nitki zielone. Na lewo widać już Oliwę, a pociąg mknący przed nami—niby czarny robaczek tak wolno, wolno pelzający; z prawej strony zaś w całej swojej wspaniałości leży przed nami morze, a tuż przed głową ogromne chmury, jakby mgły wieczorne zasłoniły nam niebo.

Nie mówimy prawie nic ze sobą, chociaż szum motoru nie jest znów tak straszny, by słów nie można było rozróżnić. Milcząc, przeżywa każdy z nas swoje wrażenia. Nie mogę oczu oderwać od coraz to piękniejszych widoków. Płyniemy coraz wyżej i wyżej; mijamy Oliwę i szybko zbliżamy się ku morzu, jeszcze chwil kilka, a jesteśmy już nad Sopotem; ot, widać park i kurhaus, widać już plażę i rojowisko mrówek—to ludzie!

Po chwili szybujemy nad morzem. Zwracam się do pani Fa i mówię: — „Lecimy nad morzem!”

— „Tak, ale wolałabym lecieć nad ziemią”.

— „Dlaczego? Czyż nie wszystko jedno?!”

W tem pilot skręca nieoczekiwanie wlewo i lewe skrzydło mocno przechyla się w dół. Jest to moment bardzo dla nas przykry, bo ma się wrażenie, że aparat pada na skrzydło; zdaje się, że zwrot ten odbywa się na miejscu, a przecież wiem, że nasz „Junkers” opisyje teraz ogromny łuk w powietrzu. Jeszcze chwil kilka, a płyniemy znów równo i powrotem. Czasami tylko, kiedy aparat trafia na tak zwany „dół powietrzny” i da nurka jakby robiąc „oko” do śmierci, jak się wyraził jeden pilotów polskich, ma się wrażenie, że już wszystko skończone, lecz po kilku sekundach pilot wprawna ręką wyrównał maszynę i oto lecimy ku Gdańskowi. Nasz pilot kilka razy odwraca się do nas z uśmiechem, wymieniając nazwy miejscowości ponad którymi przelatujemy i śledząc za wrażeniem jakie na nas ta szalona jazda wywiera.

Po 5 minutach jesteśmy nad Gdańskiem. Lecimy teraz nad miastem, które z góry wygląda jak szachownica, a Wisła, jak Czarna, szeroka wstęga. Ostre gotyckie wieże—niby igły sterca nad domami, które wyglądają jak zabawki dziecięce.

Przelatując nad katedrą, pomyślałem sobie, że gdyby tak nasz ptak w tem miejscu zleciał, to nadział by się niewątpliwie na ostrą jej wieżę, jak żuk na szpilkę. Obłeciawszy miasto dokoła, wracamy na lotnisko, stopniowo zniżając lot. Niedługo, a już widzimy aerodrom i otwarte hangary.

Śmigła, jakby zmęczona, pracuje teraz ciszej. Planujemy bardzo wolno, nie odczuwając przytem żadnych niemiłych sensacji, jak to podobno zwykle bywa przy wylądowaniu. Lecimy coraz niżej, niżej, aż wreszcie poczuliśmy uderzenia kół o ziemię. „Ziemia!” wyrywa się z piersi okrzyk radości; w tem właśnie tkwi cały sens i psychologia tego kroku szalonego, bo odleciawszy z obrzydliwą mi ziemi, i nauczywszy się tam w przestworzach kochać życie, które wisiało nawet nie na włosku, z radością wróciłem na ziemię, tak piękną zdaleka, by znów żyć dla swych. Najbliższych i pracować dla społeczeństwa.

Dr. PAWEŁ KLINGE.

Broń współczesna.

Gazy trujące na wojnie.

Z piorunującą szybkością rozwoju lotnictwa rozwija się również bardzo szybko inna straszna broń współczesna—gazy trujące.

I tu niemy nie pozostały w tyle, przeciwnie w tym kierunku przodowały, gdyż gazy trujące całkowicie zależą od przemysłu chemicznego a wszystkim wiadomo że niemiecki przemysł chemiczny przed wojną był najbogatszy na kuli ziemskiej...

Wprawdzie wskutek niedawno przegranej wojny, przemysł ten ustąpił miejsca przemysłowi Zachodu, lecz będąc doskonale zorganizowany, szybkim krokiem zaczyna znów postąpić się naprzód. Świadczą o tem produkowane na wielką skalę różnorodne chemikalia, barwniki i nawozy sztuczne. Prawie do wszystkich tego rodzaju wyrobów potrzebne są te same materiały chemiczne, które wchodzi w skład gazów bojowych. Przy ta brykacji pewnych artykułów chemicznych związki chemiczne stanowią poprostu zbędne odpady, a ogromna większość ich posiada własności zabójcze. Nic więc łatwiejszego, jak pod protekstem celów naukowych, czy też przemysłowych gromadzić zapasy już znanych gazów i zużytkować wiedzę przy resortach w licznych laboratorjach chemicznych, celem wynajdywania jeszcze nieznanych gazów bojowych.

Pracy tych, okrytych grubą powłoką tajemnicy, nie dostrzeże nawet oko argusowe. Mogą zatem oddawać się im Niemcy uczeni chemicy spokojnie i bezprzejawie wobec nie wiem ilu kontrolnych komisji koalicyjnych.

I w tem leży największa groza przeszłych wojen, o czem nam nie wolno, zapominać ani na chwilę, zwłaszcza mając na uwadze żądę odwetu Niemców, która nosi w sobie zarzewie nowej krwawej hakatomby, temn dziej że rozwój gazów trujących jest niestłuchanie szybki. W tej chwili Europa zna 276 gatunków gazów trujących. Żadna inna broń działa, karabiny, samoloty i czołgi nie znają tak wielkiej rozmaitości jak gazy trujące. To istotnie broń najstraszniejsza.

I z punktu widzenia ekonomicznego, wojna gazowa jest niezmiernie wygodna. Otóż po skończonej wojnie światowej, kiedy państwa z ówczesnym w ręku obliczały swój bilans wojenny, okazało się, że wojna chemiczna jest 16.000 razy tańsza od wszelkiej innej wojny, a to ze względu na niepomiarowy w tym czasie wzrost cen na produkty azotowe, które są głównymi składnikami materiałów wybuchowych i na taniość produktów chemicznych, niezbędnych dla gazów trujących.

Straty powodowane bronią palną, wynosily u amerykanów 7 proc. od gazów trujących 6 i pół proc., u francuzów 7,2 proc. u Niemców mniej więcej tyleż u rośnjan więcej. Odsetek to olbrzymi jeżeli weźmiemy pod uwagę, że broń palna działała niezmiernie dużo, a gazy trujące były używane tak często jak broń palna, to do strat od gazów trujących wszędzie trzeba dodać jedno zero.

Poniższy przykład w sposób jeszcze bardziej wyraźny zobrazuje nam, jak ogromne żniwa śmierci niesie w szeregi ludzi broń chemiczna. Oto 22 kwietnia 1916 roku o godz. 17 pod Ipres na froncie zachodnim po 45 minutowym ataku gazowym, kiedy żadna inna broń nie była w użyciu, na odcinku jednej dywizji padło 12 tysięcy żołnierzy koalicyjnych, co wynosiło 99 proc. obsady danego odcinka.

Nie od rzeczy będzie, jeżeli dla całokształtu potworności broni chemicznej dodam, że gaz w głąb frontu do 30 kilometrów zabija nie tylko ludzi, lecz niszczy także życie organiczne.

Powyższe dane statystyczne nie wymagają komentarzy mówią one za siebie aż nadto wyraźnie.

Niech więc ta szczupła garść spostrzeżeń będzie dla nas przestroga i bodźcem do obrony przeciw gazowej byśmy nie zostali zaskoczeni znięciem. Ta praca jeszcze nie u wszystkich, niestety, znajduje należyte zrozumienie i poparcie.

Te gazy trujące, znane nam obecnie, nie wszystkie działają jednakowo. Jedne z nich wywołują zatrucie gwałtowne i śmierć momentalną inne znowu wywołują ostre zatrucie mnej lub więcej szybko albo bardzo wolne wyzdrowienie. Wreszcie są i takie gazy trujące które wywołują śmierć również bardzo wolną albo zbyt wolny powrót do zdrowia.

Postaram się choć pobieżnie opisać każdy rodzaj zatrucia.

Zatrucia gwałtowne są skutkiem pęknięcia pocisku (bomby) w pomieszczeniu zamkniętym. Śmierć następuje momentalnie tak, że niektórzy zachowują tę pozycję którą mieli w ostatniej chwili. Niekóre trupy mają wygląd ludzi śpiących inne znajdują się w pozycji skurczonej z głową podrzuconą w tył nogami podgiętymi i ramionami skrzyżowanymi. Śmierć w tych wypadkach następuje gwałtownie bez bólu bez walki.

Do gazów działających gwałtownie, należy kwas pruski. Po wciągnięciu w płuca powietrza zawierającego go w dostatecznej mierze ten kwas, człowiek odczuwa ból silny w skroniach i potylicy, oczy zachodzą mgłą głowa opada ku tyłowi. powstaje zawrót głowy, chory chwieje się i opada. Ciało jest sztywne, głowa wyprężona ku tyłowi, ramiona wyciągnięte, nogi zgiete.

Zatrucia ostre są skutkiem oddychania powietrzem zawierającym gazy trujące. Pierwszym objawem jest ból głowy głęboki z uczuciem ucisku w skroniach, szum w uszach mgła przed oczami, czasem prawdziwe halucynacje wzrokowe i słuchowe. Uczucie strachu ogarnia zatrutego instynktownie odczuwa chęć do ucieczki. Wstaje chce zrobić kilka kroków, lecz dostaje zawrót głowy chwieje się, nogi pod nim uginają się i padają. Czasem pozostaje na miejscu i ogarnia go stopniowo odrętwienie. W innym wypadkach zatruty zachowuje zupełną przytomność próbuje wstać, lecz mu się to nie udaje, bo nogi odmawiają posłuszeństwa. Czasem może trochę poczołgać się lecz z powodu wysiłku więcej po-

chlania gazów trujących i pada martwym.

Zanik świadomości następuje w pewnych wypadkach dopiero wtedy, gdy zatruty wciąga pewną dawkę czystego powietrza. Najczęściej jednak chory pada w atmosferze zatrutej. Po okresie konwulsji następuje agonia. Gdy zatruty pozostaje w tej atmosferze, śmierć następuje stopniowo, lecz stosunkowo wolno, gdyż głębia bokość oddechu jest niewielka. To pozwala znaleźć niekiedy zatrutych w agonii w kilka godzin po utracie świadomości jeszcze oddychających w atmosferze tak bogatej w gazy trujące, aby zabić w kilka sekund czło wieka świeżo przybyłego. Czem dłużej zatruty prze był w atmosferze gazów trujących, tem mniej jest na dziei na uratowanie go od śmierci. Jeżeli człowiek jest usunięty dość wcześnie i po zastosowaniu zabiegów lecz nicznych przychodzi do siebie pozostaje w stanie otepie nia w ciągu godzin lub nawet dni. Potem budzi się, jak by po upiciu się.

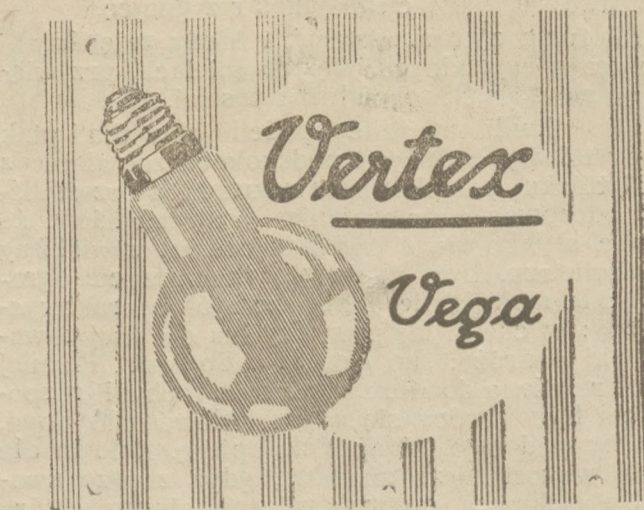
Twarz ma rozognioną, oczy nacieczone krwią, wy mawia słowa bez związku często próbuje uderzyć tych którzy go pielęgnują. Robi wrażenie pijanego. Po tym napadzie podniecenia zapada znowu w stan otepienia. W wypadkach ciężkich jest to śpiączka, w wypadkach lek kich zwyczajny stan oglupienia. Taki stan trwa kilka dni, świadomość powraca stopniowo, lecz chory zostaje długo w stanie przytępienia skarży się na ból głowy, wzmacniający się przy ruchach czasami ma kurcze w dolnych kończynach. Chory z trudnością sobie przy pomina pierwsze objawy zatrucia. Niezdolność do pracy jest zupełna w wypadkach zaś poważnych można zau ważyć osłabienie umysłu.

Zatrucia wolne są skutkiem działania takich gazów jak lperyt oraz wiele innych.

lperyt nie jest właściwie gazem lecz ciężką cieczą oleistą parującą bardzo wolno i przylegającą do wszyst kiego co napotka na swej drodze. Cechami wybitnymi lperytu jest jego trwałość i zdradliwość. Ziemia i prze dmioty zroszone lperytem zostają do 6 tygodni przesia knięte nim, niebezpieczne. lperyt po zetknięciu się z ciałem człowieka nie działa od razu a dopiero po 6 i 12 godzinach a czasem nawet po 24 i 36 godzinach. lpe ryt ma działania miejscowe i ogólne. Objawy zatrucia lperytem są bardzo różnorodne i występują jako md łości, wymioty, uporczywy ból głowy, zmęczenie. Po kilku godzinach odczuwa się napięcie i klucze w oczach. Powieki chorego otwierają z trudnością i odczuwa światło wstąpi. Najniebezpieczniejsze działania na płuca, gdyż większość wypadków bywa śmiertelna.

Wszelkie inne gazy działające natychmiast, wywo łują pewne odruchy obronne lperyt zaś nie, gdyż cho ry często nie wie że jest zatruty. Jeżeli dołknijemy do przedmiotów zroszonych lperytem możemy zupełnie nieświadomie przenieść na rozmaite części ciała wła snego lub udzielić go innym wywołując w miejscach dotyku oparzenie, które w wielu wypadkach jest zupeł nie niedostrzegalne. Jedynym sposobem określenia lpe rytu, zdradzającego jego obecność, jest zapach musztar dy lub czosnku. Na ogół stan choroby można określić dopiero po pojawieniu się rumienia na skórze.

W walce lperytu bywa używany nie tylko jako śro dek działający na osobne istoty, ale również i w celach strategicznych—taktycznych kiedy całe przetrzenie zie mi należy ostrzeliwać lperytem w tym celu, ażeby zabez pieczyć dany odcinek wogóle od przejścia przez wybie

Zakłady Elektryczne

Vertex

Warszawa, Marszałkowska Nr. 98

rytowaną ziemię większą siłą zbrojnych w ciągu kilku tygodni.

Najbardziej nadają się do tego cieśniny między gó rami—groble między błotami. Przy pomocy samolotów czy pocisków artyleryjskich można skropić te miejsca lperytem i pozostawić je w spokoju. Nieprzyjacieli przejdzie i po kilku godzinach dowie się z przerażeniem, że ma wszystkich żołnierzy zatrutych.

Gazami trującymi mogą być napełnione pociski ar matnie i bomby, rzućane z samolotów. Również gazy puszczają z okopów nieprzyjacielskich z osobnych przyrządów, gdy temu sprzyja wiatr. Jak wojna ostat nia pokazała pociski armatnie można rzucać do 120 kilometrów (Leçons Paryż) a samoloty zjawiać się mogą za parę godzin na setki kilometrów z gościnnem gazowym.

To też wszystkie państwa zrozumiały, co to jest gazy trujące i dla tego od Ameryki począwszy a na Litwie skończywszy wyasygnowały olbrzymie sumy, stworzone osobne instytucje i nowy rodzaj wojska—pułki chemiczne. Ameryka posiada już Ministerstwo Broni Chemicznej o 5 departamentach, pułki chemicz ne i ogromny Arsenał Broni Chemicznej, stanowiący całe miasto (Edge Wood. Rosja zorganizowała Komitet Chemiczny, fabryki produkujące gazy trujące i 4 pułki gazowe. (Po traktacie w Berlinie 3 kwietnia j w

Rapallo 15 kwietnia rb. codziennie odchodzą do Rosji olbrzymie transporty z amunicją gazową oraz lperytem nawet Litwa ma oddziały gazowe, instruktorów gazow wych i niemiecką amunicję gazową.

Niemcy nie robią zupełnie tajemnicy i otwierają przechwalają na wypadek wojny w 2 godzinach po jej wybuchu armie polskie będą znajdowały się w oceanie gazów trujących a korytarz Gdański w 10 minut będzie tak zagazowany i zatruty że nawet ptak przez nie go nie przeleci.

(—) Pułkownik Adolf Małyszko.

Kronika przedwyborcza.

Polski związek kresowy

Polski Związek Kresowy, który w myśl umowy z Komitetem Wyborczym „Polskie Centrum” organizo wać miał pod firmą „Polskiego Centrum” akcję wybor czą na terenie Okręgów: Nowogródek, Pińsk, Brześć za warł umowę kompromisową z grupami lewicy, stoją cemi na stanowisku programu wręcz przeciwnego „Pol skiemu Centrum”.

Wobec powyższego Polski Związek Kresowy z dniem dzisiejszym do Komitetu Wyborczego „Polskiego Centrum” nie należy.

„Blok” Polskiego Centrum z Centrum mieszczańskim

Został zawarty układ pomiędzy Komitetami Wybor czymi „Polskie Centrum” i Centrum Mieszczańskim—na mocy którego na terenie b. zaboru rosyjskiego obydwie Komitety prowadzą akcję wyborczą wspólnie.

Nauczyciele szkół średnich w sprawie wyborów

Zarząd główny towarzystwa nauczycieli szkół wyż szych wydał odezwę w sprawie wyborów sejmowych i do senatu. Zarząd wezwał członków, by głosowali na tych kandydatów którzy korzystnie będą bronić intere sów nauczycielskich.

Nowa firma polityczna

„Wyzwolenie”, organ grupy politycznej tej nazwy ogłasza w ostatnim swym numerze, że wobec poro zu mienia dokonanego z Lewicą P. S. L., listy kandydackie tego stronnictwa nosić mają firmę: „Wyzwolenie”, „Lewica ludowa”.

Wybory na Śląsku

Ogłoszono tu urzędowy spis partii które wystawi ły swych kandydatów do sejmiku śląskiego. Podczas wy borów wystąpią ze swymi listami następujące ugrupowa nia: 1. NPR. 2) Blok złożony z partii chrześcijańskiej demokracji i związków chrześcijańskich narodowców 3) Śląska partia ludowa dawniejsza „Oberchlesischer Volkspartei” składająca się z górnośląskich polaków, których językiem jest przeważnie język niemiecki. 4)

MOJE WYGNANIE

przez

MARJĘ PREJBISZÓWNĘ Z MARCHWACZA.

Ciąg Dalszy

Najeliśmy nawet tam mieszkanie, i stopniowo odsyłaliśmy nasze kufry i rzeczy.

Jednego dnia, bez przygotowań i rozgłosu wy jechałam z dwoma starszymi chłopcami i ich oj cjem pociągiem ze stacji Pieno do Wielkich Łuk.

Podróż ta już była bardzo utrudniona; po ciągi pasażerskie zupełnie nie kursowały, tylko tak zwane „ciepluszki” z dymanym ipeem w środku i towarzyszącymi żołnierzami, palącymi wstrętną mahorkę.

Pijani dymem z pieca i tytoniu, dotarliśmy po 18 godzinach do Wielkich Łuk, gdzie zatrzymaliś my się na dobrą dla odpoczynku, lecz nie było mowy o dostaniu osobnego pokoju w hotelu, bó ite już wtedy przeszły pod zarządek sowieckiego, a nocowanie na stacji nie dało nam upragnionego wypoczynku.

Nazajutrz koleją wyruszyliśmy do Siebieża, na granie niemiecko rosyjskiej okupacji.

Tutaj rzeczy nasze w wagonie uległy ścisłej rewizji i jeśli nie zginęło, to tylko dla tego, że oficer dozoru rewizji, był znajomym Leona.

Wiedząc o tem, że wywóz monety i banknotów rosyjskich jest surowo wzbroniony, ukryliś my sporą ich sumę tak umiejętnie, że nawet wpra wne oko nie mogło ich odnaleźć.

Podczas rewizji dowiadujemy się, że władze niemieckie zamknęły granicę dla reemigrantów i jeśli mamy odwagę i pieniądze, to można tylko nocą przekraść się przez podwójne straż. Ener giczny i rzutki Leon, postanowił spróbować!

Najął na stacji dwa wózki pod nas i pod rze czy i pod osłoną nocy przejechaliśmy 15 wiorst po karkołomnie wysokich wzgórzach i wybojach, lub błotnych nizinach, z których wydobywała się mgła tak chłodna i przejmująco wilgotna, że pomimo futra i koca na nogach trzęsłam się noc całą jak w febrze.

Mgła była tak gęsta, że tylko konia i najbliż sze przedmioty można było odróżnić.

Była to już trzecia noc bezsenności.

Nad ranem stanęliśmy nareszcie nad zburzonym mostem na rzece, który był ostatnią gra nicą.

Po jednej stronie mostu stały placówki ro syjskie, które opłacone sowiecie, przepuściły nas na drugą stronę, gdzie stali żołnierze niemieccy i ci, zaarrestowali nas natychmiast. Nofa bene rzekę przejechaliśmy wózkiem po kamieniach i belkach zburzonego mostu.

Żołnierz niemiecki zaprowadził Leona do Komendanta, a mnie z chłopcami do pobliskiej wsi, do chaty chłopskiej, gdzie ogrzaliśmy się nieco i posiliłi gorącym mlekiem i zabranymi za pasami.

Chłopców, upadających ze znużenia, ułoży łam na łóżku gospodarzy, a sama z niepokojem oczekiwałam kochanego opiekuna.

Nareszcie koło południa zjawił się z pomyślną wieścią! Wolno nam było pod eskortą żołnie rza dojechać do stacji Rozenowska, na co wy dano nam przepustkę.

Leon miał przy sobie świadectwo z więzienia które okazał komendantowi i wytłumaczył mu, że ucieka z Rosji przed bolszewikami i to poskut kowało.

W osadzie kolejowej Rozenowska posiedzieliś my trzy długie dni, mając nareszcie pokój bez ló żek do dyspozycji. Jak doskonale spało się w rzeczach choć na twardych podłodze, to tylko wie, kto kilka nocy bezsennej spędził wśród wa runków i wrażeń wyczerpujących!

Lecz nowa bieda! Komendant stacji nie chciał nas puścić do Brzeżycy, gdzie mieliśmy zamiar dłu

żej się zatrzymać. Przewodził nas jednak fortem znajomy żydek handlarz drzewa, przepłaciwszy sowiecie służbę kolejową.

W Brzeżycy czuliśmy się już bezpieczni, tem więcej, że nasze papiery z tego powiatu pocho dziły.

Nasz opiekun Leon, umieścił nas u Łotyszów swych dobrych znajomych, a sam, po dwóch dniach odpoczynku, wyruszył z powrotem do Zabi elina, po żonę z dwojgiem młodszych dzieci i resztę mienia.

I znowu musiał się przekradać przez dwa jokie granice i znosić różne przeciwności, które go nie odstraszały.

W obawie i niepewności oczekiwaliśmy ich powrotu trzy długie tygodnie.

Dla zabicia czasu i rozertwania myśli, od bywałam z chłopcami naukę i zwiadałymi mia sto.

Rzeżycą, jak wszystkie miasta rosyjskie jest nadzwyczaj rozwlekła; domy i ulice leżą wśród ogrodów; tylko na pierwotnych ulicach cho dnik i bruk, poza tem grzęzna nogi w błocie, a latem unoszą się tumany kurzu. Kanalizacji brak oświetlenie elektryczne zaprowadzili dopiero Niemcy; żydostwa pełno, wstrętnie brudnego i oni mają handel w ręku.

Po trzech tygodniach oczekiwania, przyje chali nareszcie oboje Leonowie z dziećmi, zmę czeni, zmizerowani, do cieni, nie do ludzi podobni. Przestrzeń, którą w normalnych czasach można było przejechać, oni jechali ty dzień cały, doznawszy chłodu, niewygód i wrażeń rozlicznych.

Podróż do Brzeżycy kosztowała na 7 osób 1000 rubli wraz z kuferkami.

Leon życzył sobie, aby żona jego z dziećmi jechała do rodziców do Królstwa, lecz przywią zanie żony przemogło, pozostała w Rzeżycy a dzieci postanowiła posyłać do nowo-otworzonej polskiej szkoły.

D. G. N.

PPS. 5) PSL.; dalej partje niemieckie: 6 Katolische Volks-
partei, 7) Deutsch Partei, 8 Komunistyczna partja Gó-
nego Śląska, 9 Niemiecka partja socjalistyczna.

Partja odrodzenia Polski

W Poznaniu powstało nowe stronnictwo pod naz-
wą „Partja Odrodzenia Polski”. Założycielami są pp.
Edmund Nowicki i Wacław Bojomi Milewski, którzy
wydają pismo p. t. „Solidaryzm”. Politycznie stronnict-
wo to należy do centrum i ma na celu doprowadzenia
do zgody między prawicą a lewicą.

Kandydatura p. Skirmunta

Były minister spraw zagranicznych p. Skirmunt kan-
dyduje do sejmu z listy polskiego Centrum na Litwie.

Kandydatura bisk. Bandurskiego do senatu

W uzupełnieniu podanej przez nas w „Kurjerze
Wieczornym” wiadomości o bloku P. S. L. i rad hido-
wych dodać należy, że na czele listy senatorskiej tego
bloku stoi biskup Bandurski.

Centralny mieszczański narodowo-po- stępowy komitet w Warszawie

Utworzył się w Warszawie komitet okręgowy cen-
tralny mieszczański narodowo postępowy. Komitet ten
stanowi blok Zjednoczenia mieszczańskiego, związku
restauratorów, związku cukierników, i związków rze-
mieślniczych. Na czele komitetu stoi p. Henryk Baryl-
ski. Do komitetu należą między innymi poseł Wróblew-
ski, prezydent związku restauratorów, pp. Dawizon i
Langner p. Blikle przedstawiciel rzemieślników pan
Lustański i inni.

Objazd powiatów

Wojewoda łódzki dr. Garapich wyjechał na kilku
dniowy objazd podległych województwu powiatów, ce-
lem sprawdzenia na miejscu w jaki sposób wykonane
zostały czynności, związane z przygotowywaniem aktów
wyborczych w obrębie województwa. Przez czas nieobe-
cności wojewody kierownictwo łódzkiego wojewódz-
kiego urzędu sprawować będzie wice wojewoda radca
Łyszkowski.

Akoja przedwyborcza Niemców na Wołyniu

Na 17 września został zwołany do Łucka zjazd koła
nistów niemieckich z całego Wołynia dla przyłączenia
się do bloku mniejszości narodowych. Zjazd ten organi-
zuja Niemcy z Łodzi i Poznańskiego.

Rezerwy energii na świecie.

Szwedzki uczony Svante Arrhenius
spróbował wyliczyć ile na kuli ziemskiej znajduje
się jeszcze zapasów energii, dostępnej człowieko-
wi. Bo już dzisiaj mamy rację spytać się, jak dłu-
go będziemy mogli czerpać siłę motoryczną i ener-
gię cieplikowo świetlną, bez której nie pomyśleć
ludzkiej egzystencji. Za dwadzieścia lat kopalnie
angielskie wyczerpią się zupełnie, niemieckie za
pięćset lat, amerykańskie za dwa tysiące. Pokła-
dy olejów skalnych znikną w ciągu obecnej gene-
racji.

Arrhenius pociesza nas, że wyczerpanie się
tych zapasów nie będzie nieszczęściem. Przede-
wszystkiem długo i bardzo długo pozostanie nie-
zmieniona energia słoneczna, od której zależy ży-
cie ziemskie. Albowiem według nowych teorii uczo-
nych, słońce kurczy się i oziębiając będzie wyda-
wało ze siebie nowe ogromne zapasy energii, po-
chodzące z rozkładu atomów. Każdy atom jest
jak wiadomo z nauki o radioaktywności rezerwo-
rem znacznej ilości energii.

W teorii niema więc obawy, o ile chodzi o
słońce, to ono nie zawiedzie. Ale lepiej zinwen-
taryzować wszelkie stare zapasy energii, aby być
przygotowanym na wszelki wypadek.

Potęga wód rozlanych na ziemi może wytwor-
zyć 745 milionów koni; z tego 236 w Azji, 160
w Afryce, 160 w Ameryce północnej, 94 w Amery-
ce południowej, 65 w Europie, 30 w Australji.

W Europie, Norwegja jest krajem najlepiej
pod względem siły wodnej obdarzonym. Każdy
mieszkaniec może tam rozporządzać siłą pięciu
koni; we Francji tylko jedną szesnastą konia.

Zupełnie zużytkowanie tej energii wodnej mo-
głoby dać 56 biljonów kalorii. Na nieszczęście
z tego tylko 4 bil. kalorii dadzą się wyzyskać, t. j.
czternasta część. Tymczasem energia wyszukiwa-
nego dziś węgla odpowiada 7 biljonom kalorii, to
też daleko siłę wodnej do zastąpienia energii wę-
glowej. Rezerwy naftowe nie wiele poprawiają sy-
tuacji, ponieważ wynoszą one zaledwo 1 bilion ka-
lorji i ulotnią się z zawrotną szybkością.

Energię zawartą w prądach powietrza ocenia
Arrhenius (niewiadomo zresztą jak) na olbrzymią
sumę: 33 z 10 zerami biljonów kalorii. Byłby to
więc znaczny zapas. Są tylko trudności ze schwy-
taniem tej energii i z nagromadzeniem jej na okres
bezwietrzny.

W ruchach fal morskich posiadamy potężne
zasoby, choć niełatwo dające się ocenić. We
Francji starają się wyzyskać siłę przypływu i od-
pływu morza ze znacznym rzec można sukcesem.
Próby te przeprowadza inżynier Le Trocquer na
wybrzeżu bretońskim.

Słońce wydziela w ciągu roku
30.000.000.000.000.000.000 kalorii (wartoby rozpi-
sać

konkurs na przeczytanie tej liczby). Z tego powo-
du powierzchnię ziemi dostaje się tylko 530.000.000
kalorji. Dotychczasowe próby schwytywanie tej ener-
gji daly nędzne rezultaty. W Kairze napróżno sku-
piono duże zwierciadła wklęsłe naokoło kotła
z wodą i puszczano nań promienia słońca: woda
nie zakipiała.

Jeszcze dużo czasu zostaje do wyczerpania
kopalń węgla i nafty. W każdym razie nasze po-
kolenie poważnie się tym problemem nie potrzebuje
martwić.

s. + p.

KAZIMIERZ JAN

Łabędź-Mieszczański

po krótkich cierpieniach, przeżywszy lat
61, zasnął w Bogu 14 września 1922 r.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się
w sobotę d. 16 b. m. w kościele św. Mi-
kołaja o godzinie 9 i pół rano, w nie-
dziele zaś 17 o godzinie 3 po południu
nasapi wyprowadzenie zwłok na cmen-
tarz miejski.

Na smutne te obrzędy zaprasza zna-
jomych i życzliwych **Rodzina.**

KRONIKA.

— Z LOTERJI PAŃSTWOWEJ.

W siódmym dniu ciągnięcia 5-ej klasy Loter-
Państw. w kolekcje „Gazety Kaliskiej” Nr. 29553
29560 wygrały po 3750 mk.

— WIEC. W niedzielę, dn. 17 bm., o godz. 1
po poł. w sali kolejowej Związku Kolejarzy od-
będzie się wiec, na którym przemawiać będą: A.
de Rosset poseł i prezes klubu mieszczańskiego
sejmowego i inni.

Pp. kolejarzy prosimy o liczne przybycie punk-
tualnie.

— Z RADY MIEJSKIEJ.

Posiedzenie Kaliskiej Rady Miejskiej w dn.
18 września 1922 roku o godz. 6-ej popoł. w sa-
li posiedzeń Sądu Okręg.

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego posie-
dzenia.
- 2) Sprawa oddania gmachu b. rosyjskiej szko-
ły realnej gimnazjum państwowemu im. Anny
Jagiellonki.
- 3) Zmiana statutu podatku szpitalnego.
- 4) Wybór 5-ciu członków i 5 zastępców do
Podkomisji Szacunkowej Państwowego podatku
dochodowego.
- 5) Uchwalenie zaciągnięcia pożyczki w Akc.
Banku Budowlanym w Warszawie w wysokości
50 milionów marek na budowę domów mieszkal-
nych.
- 6) Przyjęcie od Naczelnego Nadzwyczajnego
Komisarjatu do spraw walki z epidemjami sub-
wencji na całkowitą wewnętrzną instalację łaźni
ludowej na Foluszu.
- 7) prawa szkoły powszechnej żydowskiej.
- 8) Komunikaty Magistratu.
- 9) Wolne wnioski.

— GUMOWE PODESZWY BERSONA.

Ameryka i Anglja, przyjmują wszelkie nowo-
ści natychmiast. Taką inowacją jest zastosowanie
podeszew gumowych zamiast skórzanych, przy
obuwii damskim, męskim i dzieciennym. Pode-
szyw takie są przede wszystkim tańsze, praktycz-
niejsze i trwalsze niż zółwki skórzane, chronią
przytem nogi od zamoczenia i zaziębienia, czy-
niąc chód elastycznym i lekkim. Dlatego też „Gu-
mowe podeszwy Bersona” powinny być noszone
przez wszystkich.

— WIELKI WIEC! W niedzielę dnia 17-go
bm. Polskie Zjednoczenie Mieszczańskie urzą-
dza wiec w sali Stow. Rzem. Chr. przy ulicy
Piekarskiej 7, o godz. 3 i pół po poł., na którym
przemawiać będą: A. de Rosset poseł i prezes
klubu mieszczańskiego sejmowego, Brzelewski,
Nakonecznikow, Lustański i inni.

Clou (gwoździem) wiecu będzie poseł A. de
Rosset, który w ostatnim przesileniu gabinetu-
wem, odegrał tak poważną rolę, ratując państwo
od przewlekającego się bezrządu, czem przyspie-
szył nowe wybory do II Sejmu prawodawczego
Pol. Zjedn. Mieszczańskie i Narodowe Zjedn.
Ludowe (Skulski, ks. Błaziński) stanowi Centrum
w Sejmie, idąc prostą, jasną i uczciwą drogą umiar-
kowania narodowego, przyznaje prawo polskości
każdemu co zymy po polsku i kocha Polskę
przez umiowanie zgody narodowej, a znając błę-
dy nasze stara się je poprawiać nie taktyką nie-
nawisłości partyjnej, lub klasowej, lecz powagą wy-
szołą i szczerą, a przede wszystkim obojętnością na
wy się że bawicie, dla nas to jest igraszką nam

chodzi o życie potęgę i istnienie Polski i Narodu!
Mieszczenie i sympatycy stawcie się licznie
na wiec!

— WIECZOR POEZJI I HUMORU.

W niedzielę dnia 17 bm. Akademickie Koło
Kaliszan, znane ze swej ruchliwości urządza wie-
czór „Poezji i humoru”. Brac akademicka dokła-
da wiele starań, aby wieczór wypadł jak najlepiej.
Jest to bowiem ostatnia już impreza urządzona
przez akademików przed ich wyjazdem na studia
chodzi więc o to, ażeby pożegnalna impreza wy-
padła okazale. Program urozmaicony: Wystawio-
na będzie farsa „Nowy Minister” w której ak-
tualna polityczna treść niewątpliwie zacieka-
wi publiczność, Jazz-Band w wykonaniu studentów
jak można sądzić z prób wypadnie imponująco.
Program uzupełnią deklamacje Boy’a, Tuwima
oraz monologji. Sądziemy, że społeczeństwo Ka-
liskie zainteresuje się „wieczorem” i wypelni po-
brzezi salę Stow. Rzemieślników Chr.

Bilety nabywać można w cukierni p. Mayera,
w dzień przedstawienia od godz. 6 i pół wiecz.,
w kasie gmachu Stow. Rzem.

— W SROD MAŁP I TYGRYSOW.

Pod takim tytułem Kino „Miraż” wystawił ba-
jeczny film egzotyczny. W obrazie tym biorą u-
dział zwierzęta: tygrysy, żmije, krokodyle i małpy.
Obraz cieszy się wielkim powodzeniem, jak nam
wiadomo pozostanie jeszcze na ekranie do nie-
dzieli włącznie. Obraz dozwolony dla dzieci i
młodzieży.

— SZPITALA W KALISZU

„Kaliskie Wiadomości Samorządowe” podają cyfro
we dane co do zaległości za leczenie w Szpitalach Kalis-
kich kreślą następujące uwagi:

Utrzymanie szpitali miejskich w pierwszym półro-
czu wyniosło 28,858,951 mk., a ponieważ zwrot kosztów
szpitalnych i inne dochody przedstawiają wpływów
do kasy miejskiej zaledwie 6,679,142 mk. — niedobór na
1. lipca r. b. stanowi 22,179,809 mk., która to suma była
pokryta z funduszy kasy miejskiej.

Na pokrycie niedoboru w sumie 22,179,809 mk. za 1.
półrocze r. b. i niedoboru z lat ubiegłych jest na zale-
głości kosztów kuracyjnych 44,810,823 mk., w tem gmi-
ny powiatu Kaliskiego zalegają 19,259,313 mk., aresztę
25,551,510 mk. inne powiaty i miasta.

Gdyby koszty kuracyjne, należne od gmin za bied-
nych mieszkańców, były wpłacane tak regularnie, jak
to miało miejsce za czasów rządu rosyjskiego, lub oku-
pacji niemieckiej, to Magistrat m. Kalisza, który stara
się utrzymać szpitalnictwo na danej wysokości, nie miał
czyłby z takimi trudnościami. Lecz niestety, — urzędy
gminne to że odbierają rachunki szpitalne przez staros-
twa co dwa miesiące zaległości w swoim czasie nie pla-
cą to dopiero po roku a często i później. Wysyłane na
pamiętnia nie skutkują i urzędy gminne nie zwracają
żadnej uwagi nie tylko na zapomnienia, odbierane od
starostwa, lecz i wojewódzkie.

Za czasów rosyjskiej i niemieckiej okupacji gdy
pan wójt nie zapłacił w swoim czasie kosztów kuracy-
jnych z gminy marzał się na opłacenie raz i drugi umy-
ślnego postawia z własnych funduszy, a gdy to nie
poskutkowało, posiedzia w kozie kilka dni za nie-
pełnienie rozporządzeń władzy. Dłż ze smutkiem musimy
zaznaczyć że panowie wójtowie rozporządzeń polskiego
rządu nie spełniają, bo wieją o tem że nikt ich za to
nie ukarze. Jak widać z korespondencji bieżącej, i obec-
nie są starostwa które stosują te środki i tam zaległo-
ści nie ma.

W szpitalach miejskich leczy się także i służba fol-
warczna na koszt właścicieli majątków ziemskich, któ-
rzy wraz z chorymi przysyłają swoje zobowiązania. Pro-
cedura ściągania kosztów kuracyjnych jest prawie taka
sama jak z urzędami gminnymi. Z majątków ziem-
skich zalegają: 1. Biernatki 37,600 mk. 2. Jaranów 196,
600 mk. 3. Rzegocin 26,200 mk. 4. Zychów 28,250 mk.
5. Zelazków 141,600 mk. razem 430,250 mk. i pomimo
to że ostateczny termin do zapłacenia był wyznaczony
na 25 sierpnia r. b. z uprzedzeniem, że po upływie tego
terminu Magistrat sprawy o koszty szpitalne przekaże
właściwym sądom a chorych z majątków nie będzie
przyjmował do szpitala inaczej jak po wpłaceniu w
szpitalu kosztów kuracji z który co 10 dni — powyższe
majątki zaległości do dnia dzisiejszego nie wpłaciły i
Magistrat był zmuszony oddać sprawy do właściwych
sądów

Starostwo Kaliskie podobno wezwowało wszystkich
pp. wójtów gmin i poleciło im ściągać zaległe koszty
kuracyjnych i takowe wnieść do Kasy Miejskiej do 1 paź-
dziernika r. b. Czy pp. wójtowie spełnią to rozporzą-
dzenie? — A przecież jako gospodarze powinni o tem
wiedzieć że szpitale na zimę trzeba zaopatrzyć w opał
w produkty najpierwszej potrzeby, które obecnie do-
szły do ogromnych cen.

Czekamy 1. października i mamy nadzieję, że sta-
rostwo Kaliskie dokończy wszelkich starań do ściągnięcia
zapłaćnia zaległych kosztów szpitalnych i dania Magi-
stratowi możności zaopatrzenia szpitali na zimę by cho-
rzy znaleźli w nich tą opiekę, jaka im z prawa icbowia-
zku ludzkiego słuszenie i sprawiedliwie należy.

OFIARY:

Kino „Miraż” złożyło ofiarę mk. 50.000 na
cel: na Inwalidów 15.000, na Tow. Dobroczynno-
ści 15.000 mk., na Kropkę mleka 10.000, na Czer-
Krzyż 10.000 marek.

Polecam każdą ilość

2558

węgla górnośląskiego i koksu

pierwszorzędnej jakości po cenach konkurencyjnych przy natychmiastowej dostawie
Górnośląski Kantor Węglowy.

właściciel **WINCENTY GINTER**
Kępno, Rynek 31.

BERSON

Obcasy i zelówki gumowe

BERSON

sa trwałe zachowują elegancję

waszego obuwia

Berson - Kauczuk

SKŁAD FABRYCZNY.

Łódź, Dzielna 14, (róg Wschodniej)

2482

Szkoła położnych

przy Sanatorium „Unitas” w Łodzi, ul. Pusta 19,

przyjmuje od dnia dzisiejszego zapisy kandydatek na nowy kurs do Szkoły Akuszerzyjnej. Początek wykładów 15 października. Zgłoszenia Kancelaria Sanatorium „Unitas” Pusta 19, od 9—12 rano. 2604

Kuśnierka mistrzyni

cechowa, b. pracownica pierwszorzędnych firm zagranicznych i krajowych, wykonuje wszelkie roboty kuśniersko-krawieckie jako: palta, okrycia, mufki, kołnierze i wszelką galanterię podług najnowszych modeli

„ZOFJA” Wrocławska 13, dom p. Szmidta.
Wejście przez sklep mechanika. 2525

J. MICHAŁSKI,

Biuro Techniczne

W KALISZU, AL. JÓZEFINY N: 9.

KANALIZACJA, WODOCIĄGI I WOGÓLE
WSZELKIE ROBOTY W ZAKRES TECH-
NIKI ZDROWOTNEJ WCHODZĄCE.

Warsztat reperacyjny.

NAPRAWY

motorów elektrycznych

- - dynamo-maszyn - -

wykonują

K. Gaertig i sp. T. z o. p. Poznań

Oddział Pracowni Elektromechanicznych
ul. Półwiejska 35. Telefon 3584.

Zarząd Tow. Cukr. i Rafin.

„Gosławice”

zawiadamia, że od dnia 20-go września r. b. wypłacana będzie dywidenda za okres 1921/22 r. w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Zgoda 15, od godz. 10-ej do 1-ej, w kantorze Cukrowni, w Oddziale Banku Związku Ziemian w Koninie, Wzajemnym Kredycie w Koninie i Kasie Pożycz.-Oszczędnościowej w Koninie. 2608

Zgubiono 2607

portfel

z pieniędzmi i dokumentami wojskowymi dnia 14 b. m. Łaskawy znalazca zechce łaskawie oddać jedynie portfel i dokumenty w Izbie Skarbowej p. Galewskiemu, pokój № 10.

Cukiernia

i restauracja

do sprzedania

dobrze prosperująca w centrum miasta z mieszkaniem z powodu wyjazdu. Wiad. w Redakcji.

Książka wkładowa

Wiel. Tow. Wzajemnego Kredytu № 421 na imię Anieli Szmurło zaginęła i niniejszym unieważnia się. 2609

Sprzedam

nowe buciki

zamszowe popielate Nr. 37, cena 22 tysiące. Józefiny 14, III piętro. 2613

Poszukuję zaraz

pokoju umeblowanego

Oferty w Administ.
Gaz. Kal. pod Nr. 2606.

Kupię

planino

Oferty do redakcji „Gazety Kaliskiej” pod Nr. 2590.

Sprzedam

dom

nowy II piętrowy w śródmieściu Kalisza za 5 miljonów marek.
Wiadomość Al. Józefiny Nr. 1 Fryzjer. 2583

Ból głowy, migrenę,

neuralgię usuwają powszechnie znane proszki z „kogutkiem” „Migreno Nervosin”. Żądać w aptekach i składach aptecznych proszków z „Kogutkiem”. 1919

Poszukuję

2 lub 1 pokój

przy inteligentnej rodzinie z utrzymaniem lub bez.
Staszycy 11, mieszk. Nr. 2, podprokurator Plejewski. 2579

Zgineła karta odroczenia

wydana przez PKU. w Kaliszu rocz. 1895 oraz paszport wydany w Ostrzeszowie w Poznańskim na imię Bronisława Kaczmarka. 2602

Zginal dowód osobisty

wydany w Kaliszu na imię Józefa Tomczaka. 2601

Zgubiono

torebkę skórzaną

zieloną w parku dnia 14 b. m. Łaskawego znalazcę uprasza się o zwrot zawartości oprócz pieniędzy za wynagrodzenie. Zwoliński, Kolegialna 6, II p.

Zgineła karta bezterminowego urlopu

wydana przez 29 pułk w Kaliszu ochotnikowi Wawrzyńcowi Kucharskiemu rocznik 1893 2599

Nauczycielka

z francuskim, pożądaną niemiecki potrzebna na stałe do 2-ch chłopców. Wiadomość skład apteczny Mossakowskiego, Wrocławska 35. 2589

Zgineła karta powołania

wydana przez PKU. w Kaliszu na imię Majera Gelbarta Ciasna 9. 2603

Do sprzedania

zaraz

sklep z urządzeniem, nadający się do każdej branży w Ostrowie przy ul. Kaliskiej. Bliższa wiadomość: **Ostrów**, Raskowska 10, A. Kostrzewa. Tamże polepon z płytami (gramofon szafkowy) 2585

SKŁAD FUTER

Konfekcji

Futrzaney

H. ADLERA

W KALISZU, Wiejska 5.

poleca na sezon zimowy wielki wybór różnego rodzaju futra, spody, skórki i t. p.

gotowe palta damskie i męskie.

KUPUJE

stare futra, wszelkie surowe skórki i płacę najwyższą cenę.

PRZYJMUJE

futra w zamian, wszelkie obśzalunki oraz reperacje które wykonam w naj-
— nędniejszych fasonach —

Biuro Przemysłowo-Techiczne Władysław Bechciński

KALISZ, ulica Towarowa № 5

i Sukiennicza 584,

dostarcza i dogadnych w warunkach:

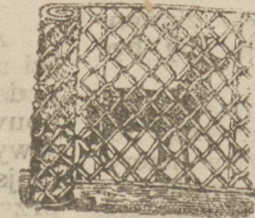
motory, lokomobile, maszyny parowe, maszyny do obróbki metalów i drzewa, maszyny, aparaty i urządzenia młynarskie, torfiarskie, tartaczne, ceglarskie, stolarskie. Armatura, pompy, maszyny i narzędzia rolnicze. Antracyt, węgiel, cement, wapno, gips.

Urządza cegielnie przenośne, cementowo-wapienno-piaskowe, zakłada turbiny wodne, walce, perlaki i t. p. młynach i wiatrakach. 2431

Fabryka ogrodzeń drucianych

J. Szczepika

W KALISZU, ul. Młynarska 9,
(obok cmentarza dom własny).

wykonuje wszelkie ogrodzenia z najlepszego drutu ocynkowanego jak to: ogrodów, parków, łąk, podwórz, skwerów, szkółek ogrodnich, cmentarzy grzebalnych, jak również posiada stale drut kolczasty, skobelki, arfy do węgla i żwiru, materace do łóżek, wycieraczki do nóg, kraty do okien itp.

Ceny przystępne.

2389

Z mojej fabryki polecam do natychmiastowej dostawy:

Papę dachową, lepuik

smole z węgla kamiennego destylowaną
cementowe czerwone falcowe dachówki,

WŁADYSŁAW LEWANDOWSKI,

FABRYKA PAPY

T C Z E W - Pomorze. 2382